

[Th. Mikkelsen.]

arbejder af ædle metaller og pletvarer, som ikke opfylder de fastsatte mindstekrav til metalindholdet, med noget stempel, der angiver metalindholdet eller kan forveksles med holdighedsstemplede genstande. Af hensyn til de udenlandske turister, der køber forarbejdede guld- og sølvvarer her i landet, har man fundet det rigtigt, at guldsmedefaget fortsat skal kunne anvende betegnelsen karat i forbindelse med guldforarbejdede genstande. Når denne betegnelse bevares i forbindelse med reglerne om metalværdiangivelsen, er årsagen den, at karatbetegnelsen anvendes i mange af de lande, turisterne kommer fra.

Ved revisionen af den gældende lovs kontrolbestemmelser har man sigtet henimod en ordning, der både opfylder kravet om en betryggende kontrol med arbejder af ædle metaller og tilgodeser hensynet til, at det offentlige ikke påføres udgifter til en sådan kontrol.

Kontrollen med, om forarbejdede genstande udført i ædelt metal og uforarbejdede ædle metaller har den foreskrevne metalholdighed, sker ved udtagelse af stikprøver hos de virksomheder, som har et registreret navnestempel, eller som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand.

Prøvernes antal bestemmes af statsguardejnen under hensyntagen til den enkelte virksomheds størrelse. Efter den nugældende lovs bestemmelser kan man indsende arbejder af ædelt metal og uforarbejdet ædelt metal til undersøgelse hos statsguardejnen, og denne regel bevares i lovforslaget.

Den højtærede handelsminister har med det fremsatte lovforslag søgt at gennemføre betydelige besparelser for statskassen ved at tilstræbe en rationalisering af statskontrollen, bl. a. ved at lade direktøren for statsprøveanstalten fremtidig også bestride stillingen som statsguardejn.

Lovforslaget tager endvidere sigte på at lade statsguardejnen økonomisk hvile i sig selv. Dette formål søges nået ved, at de virksomheder, der omfattes af tilsynet, betaler en afgift for hver udtaget prøve. Denne afgift fastsættes således, at den kan give dækning for den del af udgifterne ved kontrollen med arbejder af ædle metaller, der ikke dækkes gennem afgiften for under-

søgelse og stempeling af indsendte arbejder. Det anslås, at der årlig skal udtages ca. 3 000 prøver, og at der skal betales 25 kr. for hver prøve.

Da omkostningerne ved kontrollen skal bæres af guldsmedefagets virksomheder, skønnes det ønskeligt og hensigtsmæssigt, at loven administreres i et nært samarbejde med guldsmedefaget. Det foreslås derfor, at handelsministeren nedsætter et nævn bestående af 1 repræsentant for handelsministeriet, 1 repræsentant for statsguardejnen og 1 repræsentant for faget, der udnævnes efter indstilling fra Guldsmedefagets Fællesråd. Nævnet skal bistå statsguardejnen ved tilsynet med de af loven omfattede virksomheder og påse, at der er et rimeligt forhold mellem prøvernes antal og virksomhedernes størrelse, samt sikre en rimelig fordeling af udgifterne mellem de pågældende virksomheder.

Jeg skal med disse ord på socialdemokratiets vegne tilsige lovforslaget en hurtig og velvillig behandling.

Anker Lau: Således som lovforslaget er fremsat af den højtærede minister, ser det for mig ud til mere at være af økonomisk art end af egentlig praktisk og kontrolmæssig art. Hvis dette er rigtigt, kan man naturligvis fundere over, om det nu også er påkrævet at foretage alt det, der skal foretages efter lovforslaget, i en tid, hvor statskassen bugner af penge og de flyder over alle grænser. Det hele drejer sig om 100 000 kr., som guldsmedene nu skal betale. Man kan naturligvis altid diskutere det principielt rigtige i, at enhver institution, enhver statsvirksomhed, helst skal hvile i sig selv — det gælder naturligvis ikke statsbanerne og en lang række andre institutioner. Om det så absolut skal gælde på et så beskedent felt som her, kan man måske dog alligevel sætte et lille spørgsmålstegn ved, så længe det rent faktisk er sådan, at den ordning, vi hidtil har haft, og som har hvilet på et frivilligt grundlag, så vidt det er mig bekendt, aldrig har givet grund til større klager, men har virket meget godt.

Men når det trods alt er sådan, at man har forhandlet sig til rette med Guldsmedefagets Fællesråd, må der vel også formodes at være saglige værdier i det, der her er